

Durmuş Hocaoğlu

...“Damarlarında Yüzde Yüz Asil Kangal Köpeği’nin Kanı Dolaşan Türk’e

Yeniçağ, “Analiz”., 19 Haziran 2006, Pazartesi., s.11
“Analiz” Sıra No: 408; 2006-070; Haziran-09

YENİÇAĞ

Evet: Mümtaz’er Beğ ya bir kerre düşünüp dokuz kerre konuşmayı huy edinmiş bulunuyor ya da bir kast-ı mahsûsu var; vâkıa niyet okumasını bilmediğim gibi, niyetli de değilim, ama, **“damarlarında yüzde yüz Türk kanı dolaşan asil Kangal Köpeği”** ibâresi, kan temelinde Türk ile Kangal Köpeği’ni eşleştirdiğine binâen, Kangal Köpeği’nin de “mümtaz” Türk milletiyle aynı kanı taşıdığına ve binâenaleyh, **“Türk’ün damarlarında da yüzde yüz asil Kangal Köpeği’nin kanının dolaştığına”** hükmedilmesi de kendiliğinden istihraç edilmiş olacaktır.

Çok banal ve çok müstehreh!

Milliyeti kan bağlamında telâkkî etmeyi reddetmekle berâber, bir Türk olarak, “kem söz sâhibine âittir” hükmü muktezâsınca, aynen îade eder ve yanlışlığını fehmetme dirâyetini gösterecek olursa da daha fazla bâtil üzere ısrar etmekten vazgeçerek açık yüreklilikle îtiraf etme cesâretini göstererek bu kadar küfür-kebâir aşağıladığı ve hâlâ soyunda adını taşıdığı Türk’ten içten bir bağışlanma talebinde bulunarak bir daha ağzını bozmayacağından emîn oluncaya kadar yazı yazmayı tâtil etmesi veya kalemini ebediyyen kırması için bir kırıntı kabîlinden erdemini dahi kifâyet edeceğini hâtırlatırım.

Ve yine mükerreren hâtırlatırım ki en doğru fikirler bile kötü ifâde edildiğinde kıymetten sâkit olurlar, ancak doğru olan ne? Evet: Doğru olan ne veya hangisi?

Sayın Türköne, bilinen, yerleşmiş bilgileri altüst etmek, bizleri “kendi tarihimizle, kendi gerçeklerimizle yüzleştirmek” mi istemektedir? Öyleyse bile usûl yanlış, uslûp çirkin; fakat, yanlıştan doğruya, çirkinlikten de güzelliğe varılabilemez.

İmdi: Ne demek ola işbu “bizleri kendi tarihimizle, kendi gerçeklerimizle yüzleştirmek”; bir ciddiyeti var muhakkak, ama medya filozoflarının ve şöhret-i kâziblerin diline düşen her şey gibi bunların da cılkı çıktı. We mine’l-garâib! Herkes bir şeylerle yüzleşiyor; daha doğrusu, Türkleri kendi gerçekleriyle yüzleştirmek, birşeyle hesaplaştırmak üzere birtakımlarını bir meraktır almış gidiyor. Tarihimizin biz ednâ taîfesince meçhûl olan bütün gerçeklerine, kendilerine vahyen nâzil olmuş tarih peygamberleri gibi vâkıf bulunan bu makule insanların “Tarihinle yüzleş! Ermeni’yi kesen sen, Kürd’ü kesen sen! Sen kaatil bir milletsin! Yüzleş, inkârı bırak ve boyun eğ” kabîlinden lâfazanlıkları tipik bir aydın hezeyânı.

Ve sonra ne demek ola işbu “bilinen, yerleşmiş bilgileri altüst etmek”? Türk tarihinin Galileisi olma özentisi mi? Bilim ve felsefe tarihinde büyük dönüşümlere imza atan şahısların birçoğu ‘doğru’yu – insandan hiçbir vakit mutlak mânâda doğru sâdir olamayacağına binâen buna en iyisi ‘daha doğru’, veya Popper’ın izinden giderek, ‘yeni muvakkat doğru, potansiyel yanlış’ diyelim – eskiyi, “eski doğru”yu, mîadı dolmuş olanı, yâni yanlış yerinden söküp atmak zorunda kalmışlar ve ekser hâllerde büyük bedeller ödemişler, zamanlarında görmedikleri takdîre ancak ölümlerinden sonra nâil olabilmışlerdir; ancak, bu vaziyetin zıddından hareketle, her mevcut ve yerleşmiş olanı yıkmaya çalışanın, ileride kıymeti takdîr ve hakkı teslîm edilecek bir dâhi olduğunu düşünmek de bir başka aydın hezeyândır. Meselâ

benim İTÜ'deki talebelik yıllarımda – ismini vermekte bir mahzur görmüyorum, çünkü kitabını yazmıştı – Enerjinin Korunumu, Entropi vb. gibi en temel basit fizik kaanun ve prensiplerinden bîhaber, ilimde behresi olmayan, Liman Lokantası'nda garsonluk ile iştigal eden, Mehmet Doğruluk nâm bir şahıs, bilimi altüst ettiği iddiasıyla yaygaralar koparıp duruyor, îcad ettiği devr-i dâim makinalarının ciddiye alınmaması karşısında bütün ilim âlemine demediğini bırakmıyor, kendisinin de Galieli, Newton ve Einstein gibi anlayışlamamış bir dâhi olduğu söylüyor ve hocalarımızın tavırlarını, ilmî yetersizlik ve eskiye duydukları mutaassıbâne bağlılık ile açıklıyordu.

Lâkin, yine de hârîka adam sayılırdı şu Mehmet Doğruluk, vesselâm; hiç olmazsa kitabı vardı ve hiç olmazsa bir işe yarıyordu. Mümtaz'er Beğ'de o da yok: Bu konuda bir kitabı olmadığı gibi, yazdıkları insanı güldürüp rahatlatmıyor, bilakis sinir bozuyor.

Az daha...

